

Publicerad 2009-05-21 19:37 av peter markurth

samtal och känslor

Jag talade till döden,
han ville veta sanningen,

jag såg skuggor brinna,

hoppet i mitt hjärta förlora fotfästet och falla,

nedåt,
bortom tiden lever jag,

en kännbar existens,
fylld av smärta och hat,

någon trodde att jag var kung,

trots samvetets krypande satans ångest,

rätt och fel är bortom döden nu,

jag ser ej sanningen vaka,

vid min dödsbädd...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren peter markurth med Poeter.se id #26852 innehar upphovsrätten